

દાનિયેલનું પુસ્તક - નંબર એસી

દર્શનનો અંત અને શરૂઆત: 1884માં એલેન વ્હાઇટનું છેલ્લું ખુલ્લું દર્શન અને તેનું મહત્વ

Jeff Pippenger

2024-02-13

1884માં એલેન વ્હાઇટને તેમનું છેલ્લું ખુલ્લું દર્શન થયું. તે પોર્ટલેન્ડ, ઓરેગોનમાં આપવામાં આવ્યું હતું. તેમનું પ્રથમ ખુલ્લું દર્શન 1844માં પોર્ટલેન્ડ, મેનમાં આપવામાં આવ્યું હતું. ઇસુ હંમેશા કોઈ વસ્તુના આરંભ દ્વારા તેની અંતિમ અવસ્થાને સ્પષ્ટ કરે છે.

“1844માં, સમયની અવધિ પૂર્ણ થયા પછી બહુ લાંબો સમય વિતી ગયો ન હતો કે મને મારું પ્રથમ દર્શન આપવામાં આવ્યું. હું પોર્ટલેન્ડમાં શ્રીમતી હેઇન્સની મુલાકાતે ગઈ હતી—ખ્રિસ્તમાં એક પ્રિય બહેન, જેમનું હૃદય મારા હૃદય સાથે ગૂંથાયેલું હતું; અમારે પાંચે, બધી જ સ્ત્રીઓ, પરિવારીક વેદી આગળ શાંતિથી ઘૂંટણિયે પડી હતી. જ્યારે અમે પ્રાર્થના કરી રહ્યા હતાં, ત્યારે ઈશ્વરની શક્તિ મારા ઉપર એવી રીતે આવી જેમ મેં પહેલાં કદી અનુભવી ન હતી.”

“મને એવું લાગ્યું જાણે હું પ્રકાશથી ઘેરાયેલું હતી, અને પૃથ્વીથી વધુ ને વધુ ઊંચે ઉઠતી હતી. મેં જગતમાં આગમન-પ્રજાને શોધવા માટે પાછળ ફરીને જોયું, પરંતુ તેઓ મને મળ્યા નહીં; ત્યારે એક અવાજે મને કહ્યું, ‘ફરી જુઓ, અને થોડું વધુ ઊંચે જુઓ.’ આ સાંભળતાં જ મેં મારી આંખો ઊંચી કરી, અને એક સીધો તથા સંકડો માર્ગ જોયો, જે જગતથી ઘણો ઊંચે ઊભો કરાયેલો હતો. આ માર્ગ પર આગમન-પ્રજા તે શહેર તરફ મુસાફરી કરી રહી હતી, જે માર્ગના દૂરના છેડે આવેલું હતું. માર્ગના આરંભે તેમની પાછળ એક તેજસ્વી પ્રકાશ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હતો, અને એક દૂતએ મને કહ્યું કે તે ‘મધ્યરાત્રિની પોકાર’ હતી. [માથ્થી 25:6 જુઓ.] આ પ્રકાશ સમગ્ર માર્ગ પર ચમકતો હતો, અને તેમના પગ માટે પ્રકાશ આપતો હતો, જેથી તેઓ અથડાઈ ન પડે.

“જો તેઓ પોતાની આંખો યેશુ પર જ સ્થિર રાખતાં, જે તેમના જ આગળ રહીને તેમને નગર તરફ દોરી રહ્યા હતા, તો તેઓ સુરક્ષિત રહેતાં. પરંતુ જલ્દી જ કેટલાક થાકી ગયા, અને કહેવા લાગ્યા કે નગર તો હજી ઘણું દૂર છે, અને તેઓએ તો તે પહેલાં જ તેમાં પ્રવેશી જવું જોઈએ હતું એવી અપેક્ષા રાખી હતી. ત્યારે યેશુ પોતાનો મહિમામય જમણો હાથ ઊંચો કરીને તેમને હિંમત આપતા, અને તેમના હાથમાંથી એક પ્રકાશ નીકળતો, જે એડવેન્ટ સમૂહ ઉપર લહેરાતો, અને તેઓ ‘હલ્લેલૂયાહા!’ કહીને પોકારતા. બીજાઓએ ઉતાવળથી તેમની પાછળનો પ્રકાશ નકાર્યો, અને કહ્યું કે તે દેવ નહોતાં જેણે તેમને આટલા દૂર સુધી દોરી લાવ્યા હતા. તેમની પાછળનો પ્રકાશ બુઝાઈ ગયો, જેથી તેમના પગ સંપૂર્ણ અંધકારમાં રહી ગયા, અને તેઓ ઠોકર ખાઈ ગયા અને લક્ષ્યનું તથા યેશુનું દર્શન ગુમાવી બેઠા, અને માર્ગ પરથી નીચે અંધકારમય અને દુષ્ટ જગતમાં પડી ગયા.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

એલેન વ્હાઇટના જીવનચરિત્રના છ-ખંડી ગ્રંથમાં, જે તેમના પૌત્ર આર્થર એલ. વ્હાઇટ દ્વારા લખાયેલ છે, તેમણે 1893ની જનરલ કોન્ફરન્સ બેઠકમાં જોન લોફબરો દ્વારા આપવામાં આવેલ એક નિવેદન નોંધ્યું છે.

“લોફબરો એ, નવ વર્ષ પછી યોજાયેલી જનરલ કોન્ફરન્સની સભામાં ભાષણ આપતાં, જણાવ્યું: “મેં સિસ્ટર વ્હાઇટને દર્શનમાં આશરે પચાસ વખત જોયી છે. પ્રથમ વખત લગભગ ચાલીસ વર્ષ પહેલાં હતું.... તેમનું છેલ્લું ખુલ્લું દર્શન 1884માં, ઓરેગોનના પોર્ટલેન્ડ સ્થિત કેમ્પગ્રાઉન્ડમાં થયું હતું.” Ellen White Biography, volume 3, 256.

તેને 1884 પછી પણ ૨ વખતે અને દર્શનો મળવાના હતા, પરંતુ જાહેરમાં થયેલા દર્શનોનો અંત તેઓ શરૂ થયા ૮ ચારથી બરાબર ચાલીસ વર્ષ પછી આંતરે, અને શરૂઆત તથા અંત—બન્ને ખુલ્લા દર્શનો—પોર્ટલેન્ડ નામ ધરાવતા શહેરોમાં જ થયા. પ્રથમ શહેર સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાના પૂર્વ કિનારે હતું; છેલ્લું શહેર પશ્ચિમ કિનારે હતું. કેટલાક કદાચ દલીલ કરવા ઇચ્છે કે આ હકીકત માનવીય સંયોગથી વધુ કંઈ સૂચવે નહીં, અને બીજા કદાચ દલીલ કરે કે ખુલ્લા દર્શનોનો હેતુ પૂર્ણ થઈ ગયો હતો, તેથી પ્રભુએ ચાલીસ વર્ષ પછી તેમનો અંત લાંબો કર્યો.

વાસ્તવિક કારણ એ છે કે મિલરાઈટ યુગવળને આપવામાં આવેલી ભવિષ્યવાણીની ભેટ પ્રત્યે વધતી જતી અનાજાપાલનતા અને વિદ્રોહ તેના માટે જવાબદાર હતા.

“હું ઓક્લેન્ડ આવી પછી બેટલ ક્રીકની પરિસ્થિતિ વિશેની ભાવનાએ મને ભારે દબાવી દીધી હતી; અને હું નિર્બળ, તમને મદદ કરવામાં અસક્ષમ હતી. મને ખબર હતી કે અવિશ્વાસનો ખમીર કાર્યરત હતો. જેઓ ઈશ્વરના વચનના સ્પષ્ટ આદેશોને અવગણતા હતા, તેઓ એ સાક્ષ્યોને પણ અવગણતા હતા, જેઓ તેમને તે વચન પર ધ્યાન આપવા આગ્રહ કરતા હતા. ગયા શિયાળે, જ્યારે હું ઈલ્ડ્સબર્ગની મુલાકાતે હતી, ત્યારે હું ઘણી પ્રાર્થનામાં હતી અને ચિંતા તથા શોકના ભારથી દબાઈ ગઈ હતી. પરંતુ એક સમયે, જ્યારે હું પ્રાર્થનામાં હતી, ત્યારે પ્રભુએ અંધકારને પાછળ હટાવી દીધો, અને એક મહાન પ્રકાશ ઓરડો ભરી દીધો. ઈશ્વરના એક દૂત મારા બાજુમાં હતા, અને મને એવું લાગ્યું કે હું બેટલ ક્રીકમાં હતી. હું તમારી સભાઓમાં હતી; મેં ઉચ્ચારાયેલા શબ્દો સાંભળ્યા; મેં એવી વસ્તુઓ જોઈ અને સાંભળી કે, જો ઈશ્વરની ઇચ્છા હોય, તો કાશ તે સદા માટે મારી સ્મૃતિમાંથી મટી જાય. મારી આત્મા એટલી ઘાયલ થઈ ગઈ હતી કે મને શું કરવું કે શું કહેવું તે સમજાતું નહોતું. કેટલીક વાતોનો હું ઉલ્લેખ કરી શકતી નથી. મને આ વિષયમાં કોઈને કંઈ જાણવા ન દેવા આજ્ઞા આપવામાં આવી હતી, કારણ કે ઘણું કંઈ હજી પ્રગટ થવાનું બાકી હતું.”

“મને જે પ્રકાશ આપવામાં આવ્યો હતો તેને એકત્રિત કરવા અને તેની કિરણોને ઈશ્વરના લોકો પર પ્રસરી જવા દેવા માટે મને કહેવામાં આવ્યું હતું. હું અખબારોમાં લેખો દ્વારા આ કાર્ય કરતી આવી છું. મહિનાઓ સુધી હું લગભગ દર સવારે ત્રણ વાગ્યે ઊભી થતી અને બેટલ ક્રીકમાં મને છેલ્લી બે સાક્ષીઓ આપવામાં આવ્યા પછી લખાયેલી વિવિધ બાબતોને એકત્રિત કરતી. મેં આ મુદ્દાઓ લખી કાઢ્યા અને ઉતાવળે તમને મોકલી આપ્યા; પરંતુ મેં મારી જાતની યોગ્ય કાળજી લેવામાં ઉપેક્ષા કરી હતી, અને તેનું પરિણામ એ થયું કે હું આ ભાર હેઠળ ઢળી પડી; મારા લેખો પૂર્ણ થયા ન હતા જેથી તેઓ જનરલ કોન્ફરન્સમાં તમને પહોંચી શકે.”

“ફરીથી, જ્યારે હું પ્રાર્થનામાં હતી, ત્યારે પ્રભુએ પોતાને પ્રગટ કર્યા. હું ફરી એકવાર બેટલ ક્રીકમાં હતી. હું અનેક ઘરોમાં હતી અને તમારી મેજોની આસપાસ તમારા શબ્દો સાંભળ્યા. તેની વિગતો વર્ણવવાની મને હાલમાં કોઈ છૂટ નથી. મને આજ્ઞા છે કે મને ક્યારેય તેમનો ઉલ્લેખ કરવા માટે બોલાવવામાં ન આવું. મને કેટલાક અત્યંત અસરકારક સ્વપ્નો પણ થયા હતા.

“દેવના ૨ વર તરીકે તમે કયા ૨ વરને ૨ વીકારશો? તમારા ભ્રમોને સુધારવા અને તમારો માર્ગ જેવો છે એવો તમને દર્શાવવા માટે પ્રભુએ કઈ શક્તિ અનામત રાખી છે? ચર્ચમાં કાર્ય કરવા માટે કઈ શક્તિ છે? જો તમે ૮ યાં સુધી વિશ્વ ાસ કરવા ઇનકાર કરશો જ્યારે ૧ સુધી અનિશ્ચિતતાની દરેક છાયા અને શંકાની દરેક સંભાવના દૂર ન થાય, તો તમે કદી વિશ્વ ાસ કરશો નહીં. જે શંકા સંપૂર્ણ જ્ઞાનની માંગ કરે છે તે કદી વિશ્વ ાસને શરણ નહીં જાય. વિશ્વ ાસ પ્રદર્શન પર નહીં, પરંતુ પુરાવા પર આધારિત છે. પ્રભુ આપણાથી ફરજના ૨ વરને માનવાનું માંગે છે, જ્યારે આપણા સર્વત્ર આસપાસ અન્ય ૨ વરો આપણને વિરુદ્ધ માર્ગ અનુસરવા પ્રેરતા હોય છે. દેવ તરફથી બોલતો ૨ વર પારખવા માટે અમારી તરફથી ગંભીર ધ્યાન આવશ્યક છે. આપણે વૃત્તિ ને પ્રતિકાર કરી તેને જીતી લેવી જોઈએ, અને કોઈ ચર્ચા કે સમાધાન કર્યા વિના અંતરાત્મ ાના ૨ વરને માનવું જોઈએ, નહીંતર તેની પ્રેરણાઓ બંધ થઈ જશે અને ઇચ્છા તથા આવેગ પ્રભુત્વ કરશે. પ્રભુનું વચન આપણાં બધાં સુધી આવે છે, જેમણે સાંભળવું અને માનવું નહીં

એવો નિશ્ચય કરીને તેમના આત્મનો પ્રતિકાર કર્યો નથી. આ ૨૦ વર ચેતવણીઓમાં, સલાહોમાં, અને ઠપકામાં સાંભળવામાં આવે છે. આ તેમના લોકોએ માટે પ્રભુનો પ્રકાશનો સંદેશ છે. જો આપણે વધુ ઊંચા આહ્વાનનો અથવા વધુ સારા અવસરોની રાહ જોશું, તો પ્રકાશ પાછો ખેંચી લેવાશે, અને આપણે અંધકારમાં છોડાઈ જઈશું.” Testimonies, volume 5, 68.

સિસ્ટર વ્હાઇટે દર્શાવ્યું હતું કે જો તેમના ભવિષ્યવક્ત્રી તરીકેના સેવાકાર્ય વિરુદ્ધ સતત બળવો પ્રગટ થતો રહેશે, તો “પ્રકાશ પાછો ખેંચી લેવાશે, અને” લાઓદીકિયાઈ એક્ઝેન્ટિઝમને “અંધકારમાં છોડી દેવામાં આવશે.” 1915માં, પ્રકાશ પાછો ખેંચી લેવામાં આવ્યો. જ્યારે પણ દેવને એવું કરવું ગમે ત્યારે તે ભવિષ્યવક્તા અથવા ભવિષ્યવક્ત્રી ઉભા કરવામાં સંપૂર્ણ રીતે સમર્થ હતા અને છે. જેમ તેમણે એલિયાહ પછી એલિશાને ઉભા કર્યા, તેમ છતાં 1915 પછી કોઈ જીવિત ભવિષ્યવક્તા ઉભા કરવામાં આવ્યા નહોતા, કારણ કે પ્રભુએ “પ્રકાશ પાછો ખેંચી લીધો હતો.”

સિસ્ટર વ્હાઇટનાં સ્વપ્નો અને દર્શનોની બાબતમાં, ત્રણ સમયગાળા હતા. પહેલો સમયગાળો ચાલીસ વર્ષનો હતો, જેમાં દર્શનો જાહેરમાં થતા; તેવા હેતુઓ માટે, જે દર્શનો થતા સમયે ઉપસ્થિત રહેનારાઓના મનમાં આ દાનને સ્થાપિત કરવા સાથે સંબંધિત હતા. ત્યારબાદ 1884થી લઈને 1915માં તેમના અવસાન સુધી, દર્શનો અને સ્વપ્નો આપવામાં આવતા રહ્યા, જે હજી પણ દેવના લોકોની ઉન્નતિ માટે હતા, પરંતુ તેઓ ખાનગી રીતે આપવામાં આવતા હતા. ત્રીજો સમયગાળો 1915માં શરૂ થયો, અને તેણે એવો પુરાવો પ્રદાન કર્યો કે લાઓદીકિયન એક્ઝેન્ટિઝમ ધર્મત્યાગના અંધકારમાં હતું.

પ્રાચીન ઇઝરાયેલ આધુનિક ઇઝરાયેલનું દૃષ્ટાંતરૂપ છે, અને એલી તથા તેના બે પુત્રો, હોફ્ની અને ફીનીહાસ, દ્વારા પ્રતિનિધિત થયેલા પૂર્ણ વિકસિત બળવાના સમયગાળામાં “ખુલ્લું દર્શન” નહોતું. તેનું કારણ તેમનું ધોર અવાજાપાલન અને બળવો હતું. દેવ બદલાતા નથી.

“એલીના ઘરાને બીજી એક ચેતવણી આપવાની હતી. દેવ મહાયાજક અને તેના પુત્રો સાથે સંવાદ કરી શકતા ન હતા; તેમના પાપોએ, ધનધોર વાદળની જેમ, તેમના પવિત્ર આત્માની ઉપસ્થિતિને અવરોધી દીધી હતી. પરંતુ દુષ્ટતાના મધ્યમાં બાળક સમુએલ સ્વર્ગ પ્રત્યે વિશ્વાસુ રહ્યો, અને પરમોચ્ચના પ્રેરિત તરીકે એલીના ઘરાને દોષારોપણનો સંદેશ આપવો એ સમુએલને સોંપાયેલ કાર્ય હતું.”

“યહોવાનો વચન તે દિવસોમાં દુર્લભ હતો; ખુલ્લું દર્શન નહોતું. અને તે સમયે એવું બન્યું કે એલી પોતાના સ્થાને સુતેલો હતો, અને તેની આંખો ધૂંધળી થવા લાગી હતી, તેથી તે જોઈ શકતો નહોતો; અને યહોવાના મંદિરમાં, જ્યાં દેવનો કરારનો પેઠારો હતો, દેવનો દીવો બુઝાઈ જાય તે પહેલાં, અને શમૂએલ સુવા માટે પથારીમાં પડ્યો હતો; ત્યારે યહોવાએ શમૂએલને બોલાવ્યો. ‘તે અવાજ એલીનો છે એમ માનીને, બાળક ઉતાવળે યાજકની શય્યા પાસે દોડી ગયો અને કહ્યું, ‘હું અહીં છું; કારણ કે તમે મને બોલાવ્યો.’ ઉત્તર મળ્યો, ‘મેં તને બોલાવ્યો નથી, મારા પુત્ર; ફરી જઈને સૂઈ જા.’ શમૂએલને ત્રણ વાર બોલાવવામાં આવ્યો, અને ત્રણેય વાર તેણે એ જ રીતે ઉત્તર આપ્યો. ત્યાર પછી એલીને ખાતરી થઈ કે આ રહસ્યમય બોલાવવું દેવનો સ્વર હતો. પ્રભુ પોતાના પસંદ કરેલા સેવક, શ્વેતકેશ વૃદ્ધ પુરુષને પસાર કરીને, એક બાળક સાથે સંવાદ કરવા આવ્યા હતા. આ જાતે જ એલી અને તેના ઘરાણાને માટે કઠોર તો હતો જ, પરંતુ યોગ્ય ઠપકો પણ હતો.” Patriarchs and Prophets, 581.

એલીના ઘરની વિમુખતામાં ખુલ્લું દર્શન નહોતું, કારણ કે તે દિવસોમાં યહોવાનું વચન “અમૂલ્ય” હતું. “અમૂલ્ય” તરીકે અનુવાદિત હિબ્રૂ શબ્દનો અર્થ “દુર્લભ” થાય છે. 1844થી 1884 સુધી, લાઓદીકિયન એક્ઝેન્ટિઝમને “ખુલ્લાં દર્શનો” અપાયા હતા. તેનું પ્રારંભિક સ્થાપન ફિલાદેલ્ફિયન મિલરાઇટ ચળવળના ઇતિહાસમાં થયું હતું, અને 1856માં તેણે ઓળખવાનું શરૂ કર્યું કે ફિલાદેલ્ફિયન ચળવળ લાઓદીકિયન ચળવળમાં પરિવર્તિત થઈ ગઈ હતી; છતાં ખુલ્લાં દર્શનો ચાલુ રહ્યા, કારણ કે દેવ દીર્ઘક્ષમી અને દયાળુ છે.

પછી 1863માં, મૂળભૂત સત્ યોના વિરુદ્ધ બળવો શરૂ થયો, પરંતુ “ખુલ્લા દર્શનો” 1884 સુધી ચાલુ રહ્યાં. ત્યારબાદ એક ફેરફાર થયો. યહેજ કેલના આઠમા અધ્યાયમાં, ચાર ઘણાસ પદ કૃત યોને સ્વભાવમાં ક્રમશઃ વધતાં દર્શાવવામાં આવ્યા છે. 1884 પ્રથમ પેઢીના લગભગ સમાપન અને બીજી પેઢીના આરંભનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. એડવેન્ટ ઇતિહાસ દર તાવેજી કરણ કરે છે કે 1881માં, અને પછી ફરી 1882માં, બળવામાં બે મહત્ત્વપૂર્ણ વૃદ્ધિઓ સજાઈ છે.

૧૮૮૧માં, જનરલ કોન્ફરન્સના પ્રમુખ (જ્યોર્જ બટલર)એ Review and Herald માં લેખોની એક શ્રેણી લખી અને પ્રકાશિત કરાવી, જેમાં તેમણે દલીલ કરી કે બાઇબલના કેટલાક ભાગો અન્ય ભાગો કરતાં વધુ પ્રેરિત છે; અને તેમના લેખોના અંત સુધી પહોંચતાં તેમણે વાસ્તવમાં બાઇબલના કેટલાક એવા ભાગોની ઓળખ કરી કે જે પ્રેરિત નહોતા. ત્યારબાદ ૧૮૮૨માં, પ્રકાશન કાર્યના એક આગેવાન અને તે સમયે શૈક્ષણિક કાર્યના પણ આગેવાન ઉરિયાહ સ્મિથે શીખવવાનું શરૂ કર્યું કે જ્યારે સિસ્ટર વ્હાઇટને ભાવિની આગાહીઓ અથવા ભૂતકાળના પવિત્ર ઇતિહાસ દર્શાવવામાં આવતા, ત્યારે તેમના શબ્દો પ્રેરિત હતા; પરંતુ તેમણે દલીલ કરી કે જ્યારે તેઓ ચર્ચના સભ્યોની વ્યક્તિગત ખામીઓ દર્શાવતા, ત્યારે તે માત્ર તેમનો માનવીય અભિપ્રાય જ હતો.

1881માં શેતાને, ચર્ચના પ્રમુખના માધ્યમથી, કિંગ જેમ્સ બાઇબલના અધિકાર વિરુદ્ધ ખુલ્લો હુમલો ચલાવ્યો; અને પછીના વર્ષમાં શિક્ષણ તથા પ્રકાશન કાર્યના નેતાએ ભવિષ્યવાણીના આત્માના અધિકાર પર એવો જ સમાન હુમલો કર્યો. 1884થી સાક્ષી એ છે કે તે દિવસોમાં કોઈ ખુલ્લું દર્શન ન હતું. 1863થી 1881 સુધી બળવો એટલો વિકસ્યો હતો કે તેમાં બાઇબલ અને ભવિષ્યવાણીના આત્માનો પણ સમાવેશ થઈ ગયો હતો, અને તે હવે માત્ર પાયાઓના અસ્વીકારનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો રહ્યો ન હતો.

હિઝકિયેલના આઠમા અધ્યાયમાં દર્શાવેલ ચાર ઘણાસપદ કૃત્યો પ્રાચીન પુરુષો દ્વારા પૂર્ણ થાય છે, જે યરુશાલેમના નેતૃત્વનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; આ નેતૃત્વ 1863માં લાઓદિકેયન એક્ઝેન્ટિઝમ તરીકે એક કાનૂની ચર્ચ સંસ્થા રૂપે શરૂ થયું હતું. તે સમયબિંદુએ Review and Heraldમાં એક લેખ પ્રકાશિત થયો હતો, જેને કેટલાક ઇતિહાસકારો જેમ્સ વ્હાઇટના લેખનરૂપે માને છે, જોકે તે લેખના દસ્તાવેજી પુરાવા વાસ્તવમાં ઉરિયાહ સ્મિથને જ તેના ચર્ચાર્થ લેખક તરીકે વધુ સ્પષ્ટ રીતે સૂચવે છે. તેમ હોય તો પણ, યરીહોને ફરીથી બાંધવાની વિરુદ્ધનો શાપ જેમ્સ વ્હાઇટ દ્વારા સ્પષ્ટપણે પૂર્ણ થયો હતો, અને નકલી 1863 ચાર્ટ તૈયાર કરનાર વ્યક્તિ ઉરિયાહ સ્મિથ હતો. 1881 સુધીમાં, જનરલ કોન્ફરન્સનો પ્રમુખ Review and Heraldમાં એવા લેખો મૂકી રહ્યો હતો, જેમાં બાઇબલના સંપૂર્ણ અધિકાર વિરુદ્ધ દલીલ કરવામાં આવતી હતી, અને ત્યારબાદના વર્ષે ઉરિયાહ સ્મિથે આત્માની ભવિષ્યવાણીના અધિકાર વિરુદ્ધ આક્રમણ શરૂ કર્યું.

જે પ્રાચીન પુરુષો રક્ષકો હોવા જોઈએ હતા, તેઓ મિલ્વરના સ્વપ્નમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલા અને હબ્બક્કુની બે પાટિયાઓ પર દર્શાવવામાં આવેલા પાયાના સત્યો પર આક્રમણથી આરંભ થયેલા એક ખુલ્લા હુમલામાં આગેવાની કરી રહ્યા હતા. ત્યાંથી તેમણે બાઇબલ અને ભવિષ્યવાણીની આત્મા—આ બે સાક્ષીઓ—પર હુમલો કરવાનું શરૂ કર્યું. એ જ સમયગાળા દરમિયાન (1880ના પ્રારંભિક વર્ષોમાં), આરોગ્યકાર્યના નેતા, John H. Kellogg, ચર્ચના નેતૃત્વમાં સર્વેશ્વરવાદના આત્મવાદને રજૂ કરવાનું શરૂ કર્યું. 1881માં, James Whiteને સમાધિ અપાઈ, અને Sister White ચર્ચની શૈક્ષણિક, આરોગ્ય અને રાજકીય રચનાના નેતૃત્વના વધતા જતા બળવાના મધ્યમાં હતાં.

૧૮૫૬માં આવેલો સંદેશ, જે “સાત વખત”ના વધેલા પ્રકાશનો સંદેશ હતો, અને લાઓદિકિયા માટેનો સંદેશ પણ હતો, તેને નકારવામાં આવ્યો હતો; અને પ્રભુનો આશય એ જ સંદેશને ૧૮૮૮માં મિનેઆપોલિસ ખાતેની જનરલ કોન્ફરન્સમાં, એલ્ડર્સ જોન્સ અને વેગનર દ્વારા રજૂ કરાયેલા સંદેશ મારફતે, ફરીથી પુનરાવર્તિત કરવાનો હતો. તેમનો સંદેશ કોઈ નવો સંદેશ ન હતો; અને જ્યારે તેમની સંદેશનો વિરોધ

કરનારાઓને સિરુ ટરુ હાઇટે સંબોધ્યા, તુ યારે તેમણે દર્શાવેલું કે બળવાખોરો માનતા હતા કે જોન્સ અને વેગનરના સંદેશનો તેમનો વિરોધ જૂના સીમાચિહ્ન હોવું, જે જૂના પાયાઓ પણ છે, રક્ષણ કરવાની તેમની જવાબદારીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેમના બળવાએ પ્રગટ કર્યું કે ૧૮૮૮ સુધીમાં તેઓ હવે પાયાઓ શું છે તે સમજી શકતા રહ્યા નહોતા; અને તે એ છે કે પાયાભૂત સત્ત્વો ખ્રિસ્તની ધાર્મિકતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. સીમાચિહ્ન હોવું અને વિલિયમ મિલરના નિયમોના સંદર્ભમાં તેમણે જણાવ્યું:

“ખ્રિસ્તી ધર્મ શું છે, સત્ય શું છે, આપણે પ્રાપ્ત કરેલો વિશ્વાસ કયો છે, અને બાઈબલના નિયમો—અર્થાત્ સર્વોચ્ચ સત્તાધિકાર તરફથી આપણને આપવામાં આવેલા નિયમો—કયા છે, તે આપણે પોતે જાણવું જોઈએ. ઘણા એવા છે કે જેઓ પોતાના વિશ્વાસને આધાર આપવાનો કોઈ કારણ વિના, અને વિષયની સત્યતા અંગે પૂરતા પુરાવા વિના જ વિશ્વાસ કરે છે. જો કોઈ વિચાર તેમની પોતાની પૂર્વગ્રહિત માન્યતાઓ સાથે સુસંગત હોય, તો તેઓ તેને સ્વીકારવા સંપૂર્ણ તૈયાર થઈ જાય છે. તેઓ કારણથી પરિણામ સુધી તર્ક કરતા નથી; તેમના વિશ્વાસનો કોઈ સચોટ પાયો નથી, અને પરીક્ષાના સમયે તેઓ જોશે કે તેમણે રેતી ઉપર ઇમારત ઊભી કરી છે.”

“જે મનુષ્ય પોતાનાં હાલમાં રહેલા શાસ્ત્રોના અપૂર્ણ જ્ઞાનથી સંતોષ પામી, અને એ જ પોતાનાં તારણ માટે પૂરતું છે એમ માને છે, તે ઘાતક ભ્રમમાં આરામ પામી રહ્યો છે. ઘણા એવા છે કે જેમને શાસ્ત્રોક્ત દલીલો દ્વારા સંપૂર્ણ રીતે સજ્જ કરવામાં આવ્યા નથી, જેથી તેઓ ભૂલને ઓળખી શકે અને સત્યના નામે હાલવવામાં આવેલી દરેક પરંપરા અને અંધશ્રદ્ધાનો ખંડન કરી શકે. સાટાને ઈશ્વરની ઉપાસનામાં પોતાના વિચારો પ્રવેશાવ્યા છે, જેથી તે ખ્રિસ્તના સુસમાચારની સાદગી ભ્રષ્ટ કરી શકે. વર્તમાન સત્યમાં વિશ્વાસ હોવાનો દાવો કરનારા ઘણાં લોકોને એ વિશ્વાસ શું છે જે એક વખત સંતોને સોંપવામાં આવ્યો હતો—તમારમાં રહેલો ખ્રિસ્ત, મહિમાની આશા—તેનું જ્ઞાન નથી. તેઓ માને છે કે તેઓ પ્રાચીન સીમાચિહ્નોની રક્ષા કરી રહ્યા છે, પરંતુ તેઓ નવગરમ અને ઉદાસીન છે. તેઓ જાણતા નથી કે પોતાના અનુભવમાં પ્રેમ અને વિશ્વાસના સત્ય ગુણને કેવી રીતે ગૂંથવો અને તેનો અધિકાર કેવી રીતે મેળવવો. તેઓ બાઈબલના ગંભીર વિદ્યાર્થીઓ નથી, પરંતુ આળસુ અને બેદરકાર છે. જ્યારે શાસ્ત્રના અવતરણો વિષે મતોના ભેદ ઊભા થાય છે, ત્યારે જેમણે હેતુપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો નથી અને તેઓ શું માને છે તે વિષે નિશ્ચિત નથી, તેઓ સત્યથી દૂર પડી જાય છે. આપણે સૌના મન પર દેવી સત્યની કાળજીપૂર્વક તપાસ કરવાની આવશ્યકતા પ્રબળ રીતે મૂકી દેવી જોઈએ, જેથી તેઓ જાણે કે તેઓ સત્ય શું છે તે ખરેખર જાણે છે. કેટલાક ઘણું જ્ઞાન હોવાનો દાવો કરે છે અને પોતાની હાલતથી સંતોષ અનુભવે છે, જ્યારે કાર્ય માટે તેમની પાસે વધુ ઉત્સાહ નથી, અને ઈશ્વર તથા તેઓ આત્માઓ જેઓ માટે ખ્રિસ્ત મર્યા, તેમના માટે વધુ પ્રગાઠ પ્રેમ નથી—જેટલું હોત જો તેઓએ ક્યારેય ઈશ્વરને ઓળખ્યો જ ન હોત. તેઓ બાઈબલ [એ હેતુથી] નથી વાંચતા કે તેનો મર્મ અને પોષક સમૃદ્ધિ પોતાની આત્મામાં ગ્રહણ કરી લે. તેઓ એવું અનુભવતા નથી કે એ ઈશ્વરનો અવાજ છે, જે તેમને સંબોધી રહ્યો છે. પરંતુ, જો આપણે તારણનો માર્ગ સમજવો હોય, જો આપણે ધર્મના સૂર્યના કિરણોને જોવાના હોઈએ, તો આપણે હેતુપૂર્વક શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરવો જ જોઈએ, કેમ કે બાઈબલનાં વચનો અને ભવિષ્યવાણીઓ દેવી ઉદ્ધાર-યોજનાના ઉપર મહિમાનાં તેજસ્વી કિરણો વરસાવે છે, અને આ મહાન સત્યો સ્પષ્ટ રીતે સમજી લેવામાં આવતા નથી.” The 1888 Materials, 403.

આ નિવેદન 1888ના સમયગાળા દરમિયાન આપવામાં આવેલી તેમની સાક્ષીમાંથી લેવામાં આવ્યું છે, અને તેમાં તે દર્શાવે છે કે બળવાખોરો, ભલે તેઓને તેનો ખ્યાલ ન હોય, રેત પર પાયો બાંધી રહ્યા ન હોય. તે કહે છે, “મોટી સંખ્યામાં એવા લોકો, જે વર્તમાન સત્ત્વમાં વિશ્વાસ કરવાનો દાવો કરે છે, તેઓ જાણતા નથી કે પવિત્ર હોને એકવાર સોંપવામાં આવેલો વિશ્વાસ શું છે—તમારમાં ખ્રિસ્ત, મહિમાની આશા. તેઓ માને છે કે તેઓ જૂના સીમાચિહ્ન હોવું રક્ષણ કરી રહ્યા ન હોય, પરંતુ તેઓ કુમળા અને ઉદાસીન છે.” તે તેમને હજુ પણ લાઉદીકિયાની સ્થિતિમાં હોવાનું દર્શાવે છે, કારણ કે તેઓ “કુમળા” છે. અને તે “પવિત્ર હોને એકવાર સોંપવામાં આવેલો વિશ્વાસ—તમારમાં ખ્રિસ્ત, મહિમાની આશા” તરીકે ઓળખાવે છે. ખ્રિસ્ત યુગયુગોના

ખડક છે, અને યુગયુગોના ખડક તરીકે, તેઓ મિલરના સ્વપ્ન ના રત્ન બોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

“ચેતવણી આવી છે: જે સંદેશ 1842, 1843, અને 1844 માં આવ્યો ત્યારથી અમે જે વિશ્વાસના પાયા પર નિર્માણ કરતા આવ્યા છીએ, તેને ખલેલ પહોંચાડે તેવી કોઈ પણ વસ્તુને પ્રવેશ કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવવી નથી. હું આ સંદેશમાં હતી, અને ત્યારથી અત્યાર સુધી હું વિશ્વ સમક્ષ ઊભી રહી છું, દેવએ અમને આપેલા પ્રકાશ પ્રત્યે સત્યનિષ્ઠ રહીને. અમે એ મંચ પરથી અમારા પગ હટાવવાનો કોઈ વિચાર રાખતા નથી, જેમાં તેઓ પ્રતિદિન પ્રભુને આતુર પ્રાર્થના સાથે શોધતાં અને પ્રકાશની શોધ કરતાં મૂકવામાં આવ્યા હતા. શું તમે માનો છો કે દેવએ મને આપેલો પ્રકાશ હું છોડી શકું? તે યુગોના ખડક જેવો હોવો છે. તે મને આપવામાં આવ્યો ત્યારથી સતત મારું માર્ગદર્શન કરતો આવ્યો છે.” Review and Herald, April 14, 1903.

જ્યારે તેણી કહે છે, “તેઓ કારણથી પરિણામ સુધી તર્ક કરતા નથી,” ત્યારે તે બળવાખોરોની એક મહત્વપૂર્ણ વાસ્તવિકતાને ઓળખાવે છે; એ જ બળવાખોરો હતા જે એઝેકિયેલના પ્રાચીન પુરુષો હતા. દુષ્ટ લોકો કારણથી પરિણામ સુધી તર્ક કરી શકતા નથી અથવા કરવા ઇચ્છતા નથી. 1888ની General Conference બેઠકનું પરિણામ એટલું બળવાખોર હતું કે સિસ્ટર વ્હાઇટે ત્યાંથી જવાનો નિર્ધાર કર્યો, પરંતુ તેના દેવદૂતીય માર્ગદર્શકે તેને આજ્ઞા કરી કે તેને ત્યાં જ રહેવું અને કોરહ, દાથાન અને અબીરામના બળવાના સમાનાંતર ઇતિહાસનો દાખલો નોંધવો જ જોઈએ. પ્રાચીન પુરુષોની બળવાખોરી પરિણામ હતી, અને તેનું કારણ 1856માં “seven times”ના વધેલા પ્રકાશ સાથે આવેલી લાઉદિકેયાના સંદેશનો ઇનકાર હતો; અને પછી તે 1863માં પાયાઓના વિરોધરૂપ બળવા સુધી ઉગ્ર બન્યું, જેના પરિણામે પ્રથમ બાઇબલ પર અને પછી Prophecyના આત્મા પર આક્રમણ થયું, તેમજ કેલોગ્ગના આત્માવાદની રજૂઆત પણ થઈ.

નિઃસંદેહ, ઇતિહાસભરમાં પ્રાચીન મનુષ્યોના ઇતિહાસકારોએ તે બળવા સાથે સંબંધિત સત્યોને કચરા, પરંપરાઓ, રિવાજો અને દંતકથાઓના ભોજનોથી ઢાંકી દીધા છે, કારણ કે આવા પ્રકારના બળવામાં ભાગ લેનારાઓ હંમેશા પુરાવાઓ છુપાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે.

હાય તેઓ પર, જે પોતાનો વિચાર યહોવા પાસેથી છુપાવવા માટે ઊંડે સુધી પ્રયત્ન કરે છે, અને જેમનાં કાર્યો અંધકારમાં છે; અને તેઓ કહે છે, “અમને કોણ જુએ છે? અને અમને કોણ જાણે છે?” યશાયા 25:19.

યશાયા આ વચનમાં જેમને સંબોધે છે તે તેઓ છે જેઓને તે “યરુશાલેમમાં આ પ્રજાને શાસન કરનાર ઉપહાસ કરનાર પુરુષો” તરીકે ઓળખાવે છે, અને તેઓ જ તે પ્રાચીન પુરુષો છે જેઓ એઝીકિયેલના આઠમા અધ્યાયમાં પ્રજાના સંરક્ષકો હોવા યોગ્ય હતા. એઝીકિયેલની સાક્ષીમાં, બીજા ઘૃણાસ્પદ કૃત્ય સમયે, જે એડવેન્ટિઝમની બીજી પેઢીને ચિહ્નિત કરે છે, તેઓ એ પ્રશ્નોના ઉત્તર આપે છે જે યશાયાના ઉપહાસ કરનાર પુરુષો પૂછે છે: “કારણ કે તેઓ કહે છે, યહોવા અમને જોતો નથી; યહોવાએ પૃથ્વીને તજી દીધી છે” (એઝીકિયેલ 8:12).

જેઓ 1888માં જે બળવો થયો અને જેના પરિણામે થયેલી ઘટનાઓના સત્યને ઢાંકી દેવાનો પ્રયાસ કરે છે, એવા ઇતિહાસને પુનર્લેખિત કરનારાઓ પર “હાય” ઉચ્ચારવામાં આવ્યું છે.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“મિનેઆપોલિસની સભાઓના સંદર્ભમાં મને તમારી સાથે વાત કરવી જ જોઈએ. એક સમયે મેં સભા છોડી દેવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો, કારણ કે ત્યાં પ્રબળ રીતે વ્યાપી રહેલી વિરોધની શક્તિ શાળી ભાવનાને મેં જોઈ અને અનુભવી હતી. ભાઈ મોરીસન અને ભાઈ નિકોલા પર નિયંત્રક શક્તિ સાથે કાર્યરત રહેલી જે ભાવના હતી, તેને હું એક ક્ષણ માટે પણ સ્વીકારી શકી નહોતી. તમે કયા પ્રકારની

આત્મ ાથી પ્રેરિત હતા તે વિષે હું એક ક્ષણ માટે પણ શંકા કરી શકતી નથી. નિશ્ચિત રૂપે તે દેવનો આત્મ ાન હતો, અને તમે આ ભ્રમમાં આગળ પણ સતત ન રહો તે માટે હું હવે તમને લખું છું.

“જે રાત્રે મેં મિનિયાપોલિસમાં વધુ સમય સુધી ન રહેવાનો નિર્ણય કર્યો હતો, તે પછીની રાત્રે, એક સ્વપ્નમાં કે રાત્રિના દર્શનમાં—નિશ્ચિતપણે કયું હતું તે હું કહી શકતી નથી—ઊંચી કાયાવાળા અને આદેશાત્મક વ્યક્તિત્વ ધરાવતા એક વ્યક્તિએ મને સંદેશ આપ્યો અને મને પ્રકાશિત કર્યું કે મારા કર્તવ્યસ્થાને સ્થિર રહેવું એ મારા માટે દેવની ઇચ્છા છે, અને દેવ પોતે જ મારા સહાયક રહેશે અને તેઓ મને જે વચનો આપવા ઇચ્છશે તે બોલવા માટે મને સંભાળશે. તેમણે કહ્યું, ‘આ કાર્ય માટે પ્રભુએ તમને ઊભા કર્યા છે. તેમના અનંત ભુજાઓ તમારા નીચે છે. આ સભામાંથી જીવન માટે કે મરણ માટે એવા નિર્ણયો લેવાશે; એવો અર્થ નથી કે કોઈને નાશ પામવું જ પડે, પરંતુ આધ્યાત્મિક ગર્વ અને આત્મવિશ્વાસ એવો દ્વાર બંધ કરી દેશે કે ઇસુ અને તેમના પવિત્ર આત્માની શક્તિને અંદર પ્રવેશ મળવો નહીં. તેઓને ભ્રમમુક્ત થવા, અને પસ્તાવો કરવા, પોતાના પાપોની કબૂલાત કરવા, અને ખ્રિસ્ત પાસે આવી પરિવર્તિત થવા માટે ફરી એક અવસર મળશે, જેથી તેઓ તેમને આરોગ્ય આપે.”

“તેમણે કહ્યું, ‘મારું અનુસરણ કરો.’ હું મારા માર્ગદર્શકના પાછળ ગયો, અને તેણે મને તે ભિન્ન ઘરો સુધી દોરી ગયો જ્યાં ભાઈઓ પોતાનાં નિવાસસ્થાનોમાં રહેતા હતા, અને તેણે કહ્યું, ‘અહીં બોલાતા શબ્દો સાંભળો, કારણ કે તેઓ અભિલેખોના પુસ્તકમાં લખાયેલા છે, અને આ શબ્દો તેઓ બધા પર દોષારોપક શક્તિ ધરાવશે, જે લોકો આ કાર્યમાં એવો ભાગ ભજવે છે જે ઉપરથી આવતી જ્ઞાનની આત્મા અનુસાર નથી, પરંતુ એવી આત્મા અનુસાર છે જે ઉપરથી ઉતરતી નથી, પરંતુ નીચેથી છે.”

“મેં એવા ઉચ્ચારાયેલા શબ્દો સાંભળ્યા કે જેમણે તેઓને ઉચ્ચાર્યા હતા, તે દરેકને તેમ માટે લજ્જિત થવું જોઈએ. એકથી બીજા સુધી વ્યંગ્યસભર ટિપ્પણીઓ પસાર થતી હતી, અને તેઓ તેમના ભાઈઓ A. T. Jones, E. J. Waggoner, અને Willie C. White, તેમજ મને ઉપહાસનો વિષય બનાવતા હતા. મારી સ્થિતિ અને મારા કાર્ય વિષે તેઓએ નિરંકુશ રીતે ટિપ્પણીઓ કરી, જ્યારે તેમને તો દેવ સમક્ષ પોતાના પ્રાણોને નમ્ર બનાવવાના અને પોતાના હૃદયોને યોગ્ય ક્રમમાં ગોઠવવાના કાર્યમાં પ્રવૃત્ત રહેવું જોઈએ હતું. એવું જણાતું હતું કે તેમના ભાઈઓ વિષે અને તેમના કાર્ય વિષે કલ્પિત અન્યાયોની અને કલ્પનાજન્ય અભિવ્યક્તિઓની મનમાં વારંવાર ચિંતન કરતા રહેવામાં કોઈ મોહક આકર્ષણ હતું—જેણે સત્યમાં કોઈ આધાર ન હતો—અને શંકા, પ્રશ્નોચ્ચાર અને અવિશ્વાસના પરિણામે કડવી વાતો વિચારવામાં, બોલવામાં અને લખવામાં તેઓ રત હતા.”

“મારા માર્ગદર્શકે કહ્યું, ‘આ બાબત યેશુ ખ્રિસ્તના વિરોધમાં પુસ્તકોમાં લખાયેલી છે. આ આત્મા ખ્રિસ્તના, સત્યના આત્મા સાથે સુસંગત થઈ શકતો નથી. તેઓ વિરોધના આત્માથી મત્ત થયેલા છે અને તેમની વાણીને અથવા તેમના કૃત્યોને કયો આત્મા નિયંત્રિત કરે છે તે તેઓ દારૂડિયાને જેમ ખબર હોતી નથી તેમ હવે જાણતા નથી. આ પાપ વિશેષ રીતે દેવ સામેનો અપરાધ છે. આ આત્મામાં સત્ય અને ધાર્મિકતાના આત્મા સાથે એટલું પણ સામ્ય નથી જેટલું તે આત્મામાં હતું જેણે યહૂદીઓને શંકા કરવા, ટીકા કરવા અને જગતના ઉદ્ધારક ખ્રિસ્ત પર જાસૂસીની જેમ નજર રાખવા માટે એક સંઘ રચવા પ્રેરિત કર્યા હતા.”

“મને મારા માર્ગદર્શકે જણાવ્યું કે ખ્રિસ્ત તવિહોણી વાતચીત—તે ઉશ્કેરાયેલી ટોળાશાહી ભાષા—માટે એક સાક્ષી હાજર હતો, એવી વાતચીત જે તે શબ્દોને પ્રેરિત કરનાર આત્મા ને પ્રગટ કરતી હતી. જ્યારે તેઓ પોતાના ઓરડાઓમાં પ્રવેશ્યા ત્યારે દુષ્ટ દૂતાઓ પણ તેમની સાથે આવ્યા, કારણ કે તેમણે ખ્રિસ્તના આત્મા માટે દ્વાર બંધ કરી દીધો હતો અને તેની વાણી સાંભળવા ઇચ્છતા નહોતા. દેવના સમક્ષ આત્મા નું નમ્ર થવું થયું નહોતું. પ્રાર્થનાનો સ્વર ભાગ્યે જ સાંભળવામાં આવતો હતો; પરંતુ આલોચના અને અતિશયોક્તિ ભર્યા નિવેદનો અને કલ્પનાઓ અને અનુમાનો અને ઈર્ષ્યા અને દુર્ભાવપૂર્ણ શંકા અને ખોટા આક્ષેપો પ્રચલિત હતા. જો તેમની આંખો ખુલેલી હોત, તો તેઓ તે દુશ્મન જોયા હોત જે તેમને ભયભીત કરી દેત—દુષ્ટ દૂતાઓનું ઉલ્લાસભર્યું હર્ષ. અને તેઓએ એક

પાહારેદારને પણ જોયો હોત, જેણે દરેક શબ્દ સાંભળ્યો હતો અને આ શબ્દ દોને સ્વર્ગના પુરુષ તકોમાં નોંધ્યા હતા.”

“પછી મને જાણ કરવામાં આવી કે આ સમયે સિદ્ધાંતના મુદ્દાઓ અંગે, સત્ય શું છે તે અંગે, અથવા નિષ્પક્ષ તપાસની કોઈ ભાવના રાખવાની અપેક્ષા અંગે કોઈ નિર્ણય લેવાનો પ્રયત્ન નિષ્ફળ સાબિત થશે, કારણ કે તેઓએ જેમ ચૂંટીઓએ કર્યું હતું તેમ, તેઓએ સ્વીકારેલા કોઈપણ મુદ્દા કે સ્થિતિમાં કોઈ ફેરફાર ન થવા દેવા માટે એક સંઘબંધન રચ્યું હતું. મારા માર્ગદર્શકો મને ઘણી વાતો કહી, પરંતુ મને તેને લખવાની કોઈ મુક્તિ નથી. હું દુઃખ અને વ્યથાની ભાવનામાં પથારીમાં બેઠી હતી, તેમજ સભા પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી મારી ફરજના સ્થાન પર અડગ ઊભી રહેવાનો અને ત્યારબાદ દેવના આત્માના માર્ગદર્શનની રાહ જોવાનો—જે મને જણાવે કે મને કેવી રીતે આગળ વધવું અને કયો માર્ગ અપનાવવો—દૃઢ નિશ્ચયનો આત્મા પણ મારા અંદર હતો.” The 1888 Materials, 277, 278.